

СПАСЕНИЯТЪ.

Разказъ отъ А. Тенисонъ

(Продължение)

III.

Нещастieto.

Корабътъ отдавна отплувалъ. Платната му едва се бѣлѣли на далечния хоризонтъ, а Анна още стояла на брѣга и гледала съ разплакани очи. Стояла тя така докато съвсѣмъ се изгубили платната и кораба отъ очитѣ ѝ. И тя се върнала дома като следъ погребение — тжжна, умислена.

Тръгнали тжжни и нерадостни дни за нея и семейството ѝ. Работата въ дюкянчето ѝ не тръгнала на добре. Малко по малко стоката се свършвала, а за нова пари нѣмало. Малкото ѝ дете все така боледувало, линѣло, до като единъ день душичката му отлетѣла на небето. Анна още повече се отчаяла. Никой не смислялъ за нея, никой не ѝ се притичалъ на помощъ.

Едничкъ Филиппъ не я забравялъ. Той всичко